

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑ ΔΕΞΙΟΤΗΤΩΝ

OUT OF EDEN LEARN

ΠΑΡΑΤΗΡΩ-ΑΦΗΓΟΥΜΑΙ-ΑΛΛΗΛΕΠΙΔΡΩ

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ: ΑΚΟΥΩ ΚΑΙ ΜΑΘΑΙΝΩ ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΤΗΣ ΓΕΙΤΟΝΙΑΣ ΜΟΥ

Προετοιμάσαμε «ανοιχτές ερωτήσεις και αναζητήσαμε έναν πληροφορητή και καταγράψαμε «ανείπωτες» ιστορίες της γειτονιάς μας

Συναντήσαμε τον κύριο Νίκο που έχει το μοναδικό παντοπωλείο στο χωριό μας...μας καλοδέχτηκε και απάντησε στις ερωτήσεις μας!

Παιδιά: «Πόσα χρόνια έχετε το μαγαζί στην Τροιζήνα;»

Κ.Νίκος: «το μαγαζί το έχω περίπου 20 χρόνια, όμως σαν μαγαζί υπήρχε πολλά χρόνια πριν»

Παιδιά: «Όταν ήσασταν μικρός τι σκεφτόσασταν να γίνεται όταν μεγαλώσετε;»

Κ. Νίκος: «Ήθελα να γίνω ηθοποιός ή ζωγράφος... αλλά οι εποχές ήταν δύσκολες τότε».

Παιδιά: «Αν γυρνούσατε το χρόνο πίσω θα θέλατε να έχετε το ίδιο επάγγελμα;»

Κ. Νίκος: «Αν γυρνούσα τον χρόνο πίσω θα ήθελα απλά να είμαι παιδί»

Παιδιά: «Πώς σας φαίνονται οι άνθρωποι εδώ στο χωριό;»

Κ. Νίκος: «Μια χαρά είναι... μόνο που είμαστε όλοι μεγάλοι».

Παιδιά: «Τι φρούτα καλλιεργούν από παλιά στην Τροιζήνα;»

Κ. Νίκος: «Ρόδια, αχλάδια, πορτοκάλια, μανταρίνια, λεμόνια».

Παιδιά: «Πως ήταν παλιά το χωριό; Είχε τόσα σπίτια; Είχε δρόμους, αυτοκίνητα και μηχανάκια;»

Κ. Νίκο: «Παλιά το χωριό είχε περισσότερα μαγαζιά. Είχε ταβέρνες, δύο φούρνους και δύο καφενεία. Στους δρόμους δεν κυκλοφορούσαν αυτοκίνητα και μηχανάκια παλιά. Κάθε σπίτι είχε το άλογό του, το μουλάρι ή το γαϊδουράκι και με αυτό μετακινούνταν ή με κανένα ποδήλατο. Επίσης κάθε σπίτι είχε τα ζώα του... κότες, πρόβατα, κατσίκια...»

Παιδιά: «Πώς έπαιζαν παλιά τα παιδιά;»

Κ.Νίκος : «Τα παιδιά έπαιζαν έξω. Υπήρχε ο πάνω μαχαλάς και ο κάτω μαχαλάς. Άλλη παρέα έπαιζε στον πάνω και άλλη στον κάτω. Στην πλατεία δεν παίζαμε ποτέ για να μην μας δει ο δάσκαλος. Απαγορευόταν. Θα μας μάλωνε. Τα αγόρια παίζαμε

ποδόσφαιρο...είχαμε φτιάξει και ομάδες.. την «θύελλα», τον «κεραυνό». Τα κορίτσια παίζανε κουτσό, μήλα...Παίζαμε στο δρόμο μέχρι να νυχτώσει».

Παιδιά: «Υπήρχε παλιά το νηπιαγωγείο και το δημοτικό; και πώς ήταν;»

Κ. Νίκος : «Παλιά υπήρχε μόνο το δημοτικό. Είχε δυο τάξεις από 30 παιδιά η καθεμία. Στα θρανία καθόμασταν 3 παιδιά. Δεν υπήρχε θέρμανση τότε, είχαμε κάτι ξυλόσομπες και ο καθένας έφερνε αν είχε ξύλα. Τότε στο διάλειμμα τρώγαμε την «μπουκουβάλα». Είχαμε μαζί μας ένα κομμάτι ψωμί και δίπλα στο σχολείο υπήρχε ένα ελαιοτριβείο, πηγαίναμε εκεί, μας ψήνανε το ψωμί στη φωτιά και μας έβαζαν λίγο λάδι. Αυτό ήταν το φαγητό μας στο διάλειμμα. Τότε είχαμε και το συσσίτιο, πηγαίναμε στο σχόλασμα στην πλατεία και μας το μοίραζαν. Μια φορά, πρωταπριλιά ήταν, μας λέει ο δάσκαλος, ότι εκείνη τη μέρα είχε μαρμελάδα, τρέξαμε όλοι να πάμε...αλλά μας έκανε πλάκα».

Παιδιά: «Τι δουλείες έκαναν οι άνθρωποι παλιά;»

Κ. Νίκος : «Δούλευαν στα χωράφια...στα κηπευτικά. Όλοι, άντρες και γυναίκες».

Παιδιά: «Πείτε μας μια αστεία ιστορία που θυμάστε από το χωριό;»

Κ. Νίκος: «Παλιά στο ένα καφενείο του χωριού μέσα λειτουργούσε και το κουρείο. Πήγε λοιπόν ένας να ξυριστεί και ο κουρέας έλειπε. Ο καφετζής του έκανε πλάκα ότι είναι ο κουρέας και του έβαλε σαπουνάδα και όλα και τον άφησε έτσι...»

Παιδιά: «Υπήρχαν κάποια ιδιαίτερα φαγητά που μαγείρευαν τότε στο χωριό;»

Κ. Νίκος: «Μαγείρευαν φάβα στην γιορτή του Αη Γιάννη και χοιρινό με σέλινο στη γιορτή του Αγίου Δημητρίου. Στους γάμους έφτιαχνα τηγανίτες και πηγαινιναν από σπίτι σε σπίτι και τις μοίραζαν...αυτό ήταν το κάλεσμα στους γάμους...δεν υπήρχαν προσκλητήρια».

Μετά από λίγο πέρασε ένας κάτοικος του χωριού, ο κύριος Κώστας, ο οποίος μας είπε ότι ήθελε και εκείνος να μας πει μια ιστορία...

«Εκείνο που θυμάμαι και με έχει πληγώσει πολύ, είναι ότι είχα την ατυχία στο σπίτι μου να μένει ο δάσκαλος. Εκείνος ήξερε ότι εγώ δεν διάβαζα και κάθε μέρα με σήκωνε να πω μάθημα!»

Παιδιά: «Τι πιστεύετε ότι λείπει σήμερα από το χωριό;»

Κύριος Νίκος/ κύριος Κώστας : «Από το χωριό λείπει μια παιδική χαρά και περισσότερα παιδιά!»

Θέλουμε να ευχαριστήσουμε μέσα από την καρδιά μας τον κ. Νίκο για τον χρόνο, τη διάθεση και την αγάπη που έδειξε στα παιδιά, προσφέροντας τους κεράσματα και όμορφες ιστορίες από τα παλιά αλλά και όλους τους κατοίκους, όπως τον κύριο Κώστα, που χάρηκαν πολύ με την παρουσία των παιδιών στο χωριό και μοιράστηκαν μαζί τους γνώσεις και ιστορίες!